

גנזי המלך

ארבע נספות

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת

358

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"שִׁלַּח לְךָ אֲנָשִׁים וַיִּתְרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל"

להכיר את הכחות

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

ממשלת החושך המסתיר האמת ממנו. ומי הוא אשר יוכל ליעץ לנו על האמת לדעת על הרע שרע הוא? רק המושלים ביצרם אשר כבר יצאו מתחת ממשלת החומריות, כפי שממשיך לבאר שם מס"י.

וכך היא המציאות הנגלית לעינינו, לומדים תקופה ארוכה בישיבה וחושבים אנו שהשתננו, אין אנו במצב שהיינו לפני כן, אמנם כן ודאי משתנים ומשתנים, אבל האם גם בנקודה הפנימית של יצר לב האדם רע מנעוריו השתננו? עובדה היא שיתכן ולאחר תקופה ארוכה של לימוד בישיבה, כשעוזבים כתלי הישיבה חוזרים למה שהיו קודם לכן. והטעם כי הנקודה הפנימית שבלב, הנקודה של אהבת עוה"ז לא נשתנתה וכל העבודה והעליה היו על גבי הנקודה של "רע מצעקיו" ולכן אפשר לחזור לקדמותו. להשתנות בנקודה הפנימית הלזו, לשנות המדות והאמונה, לזה זוכים רק יחידים סגולה.

אמרנו חז"ל: 'אל תאמין בעצמך עד יום מותך שהרי יוחנן כה"ג שימש בכהונה גדולה שמונים שנה ולבסוף

המשך בעמ' 2 <<<

שהגיעם פחד תחילה... והטעות השניה והיא קשה מן הראשונה; שמטעה ראייתם עד שרואים הרע כאילו הוא ממש טוב והטוב כאילו הוא רע ומתוך כך מתחזקים במעשיהם הרעים.. וזאת היא הרעה הגדולה המלפפתם ומביאתם אל באר שחת'.

אם כן, לא יפלא בעינינו שאין מרגישים הרע, שכך הוא מצב האדם כל זמן שנתון תחת שליטת חומריות העוה"ז, לראות הרע כאילו הוא ממש טוב, לכן רואים רק טוב ואין מבחינים כלל ברע. וע"ז כתב מס"י: 'שהיא רעה גדולה והיא קשה מהראשונה', שלא כמורגל להבין שהרעה היא מה שנכשלים ברע בלא להרגיש בו תחילה להזהר ממנו, אלא גדולה וקשה היא, מה שרואים הרע כאילו הוא ממש טוב והטוב כאילו הוא רע 'וזהי הרעה הגדולה המביאתם אל באר שחת'.

מהנכון הוא שלא לרמות עצמו בעבודת ה', על האדם להכיר דברים כהוויתם, להכיר עצמו וכחותיו, אמונתו, יראתו ומידותיו ולדעת היכן הוא בעולם ומה פשר מעשיו. ואולם בטבעו נמצא האדם תחת

אמר הכתוב: "פי יצר לב האדם רע מנעוריו" (בראשית' ח)

ופירשו חז"ל: 'משננער ממעי אמו רע הוא' והעיד הכתוב: "וְכָל יֶצֶר מְקֻשָּׁבֵת לְבוֹ רָק רַע כָּל הַיּוֹם" (בראשית' ו) וצורת המחשבה רק רע, הוא בטבע האדם. וכך הוא כל היום, בכל אשר יפנה יצר לבו רע ויצר מחשבות לבו רק רע כל היום. ולפי זה מהראוי היה שירגיש האדם בקרבו ובמעשיו את הרע. והמציאות היא שאין מרגישים כן כלל ונדמה שאך טוב הוא. והפלא הוא, מאחר שהכתוב מעיד: "בַּק רַע כָּל הַיּוֹם", מפני מה אין חשים בזאת?

התשובה לכך היא על פי מה שכתב מס"י בפ"ג: 'תְּפִשֵּׁת חֲשׂוֹן נִיהִי לְיָלֵה' (תהילים' קד) זה העוה"ז שדומה ללילה' בעוה"ז יש בריאה של חושך ולילה, במצב זה שרוי האדם. ומבאר מס"י: 'כֵּן חוֹמְרִיּוֹת וּגְשָׁמִיּוֹת הַעוֹה"ז הֵנָּה הוּא חוֹשֵׁךְ הַלֵּילָה לַעֲיֵן הַשֶּׁכֶל וְגוֹרֵם לוֹ שְׁתֵּי טַעוּיּוֹת: א. אֵינּוּ מַנִּיחַ לוֹ שִׁירָאָה הַמְכַשְׁוֹלוֹת שְׁבַדְרָכִי הָעוֹלָם וְהַפְתָּאִים הוֹלְכִים לְבַטָּח וְנוֹפְלִים וְאוֹבְדִים מְבִלִי

תמונת מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע שעבר בירושלים

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

נעשה צדוקי'. 'אל תאמין בעצמך' אל לו לאדם לסמוך על עצמו וטבעו שטוב הוא, תמיד עליו לעמוד בהסתכלות ובדיקת עצמו לאור זה ואפילו אם עברו עליך כל ימי חיך בטוב, עדין אין לאדם לסמוך על טבעו כי טוב הוא, **"פי יצר לב האדם רע מנערו"** ואף אם למראית עין האדם טוב הוא, עדין אין ראייה מזה שכבר תיקן בנקודה הלזו של **"פי יצר לב האדם רע"** ויתכן וכל מעלותיו מלמעלה הם ומתחת לכל נשאה נקודה זו. ואיך יטבח בעצמו שלא יושפע מ"**נכל יצר מקשבת לבו רק רע פל היום**".

אין לו לאדם אלא לעמוד על המשמר ולנהל עצמו על פי התורה וכך ינצל מהנקודה הלזו של **"רע מנערו"** החבויה בלב האדם. והראיה לזה, **'שהרי יוחנן כה"ג שימש בכהונה גדולה שמונים שנה'** ובודאי עלה ונתעלה במעלות רבות **'ולבסוף נעשה צדוקי'** ואיך זה? וכי הכהונה הגדולה סיבה לכך? ודאי עוד מנעוריו נשאה בו נקודת המינות שבלב ובמצב זה עשה כל עליותיו והיה נראה כל הזמן על הרע, כאילו הוא טוב, עד שיצאה הנקודה הפנימית החוצה ונעשה צדוקי.

א"כ, איך יסמוך האדם על טבעו, אם נקודה פנימית כזו טמונה בקרבנו? אין לו לאדם אלא לעמוד תמיד על המשמר. **'ואל תאמין בעצמך'** וכך ינצל בעזרת השם. **והוא שכתב הרמח"ל ב'דרך עץ חיים'; 'ולמה לא יעמוד בכל יום לפחות שעה אחת פנוי מכל המחשבות לחשוב מחשבת ממש, מה הוא? ולמה בא לעולם?'** כך צריך האדם תמיד לחיות חייו, תמיד לחדש בעצמו מחשבות האמת, מהי האמת הנדרשת ממנו ומהי האמת במהותו ומציאותו ולאור זה לכוון חייו.

ועל דרך זה ניתן להבין ענין המרגלים, אמרו חז"ל: **'וכי כסילים היו המרגלים? הלא כבר נאמר: "שלח לה אנשים" וכל מקום שכתוב: "אנשים" הן צדיקים... אלא על שהוציאו דיבה שנאמר: "ומצא דבך הוא כסיל" (משלי י) ואעפ"כ בני אדם גדולים היו ועשו עצמם כסילים. ועליהם אמר משה: "פי דור הפקעת הנה" (דברים לב), שנבחרו מכל ישראל שהרי צדיקים היו בעיני ישראל ובעיני משה ואף משה לא רצה לשלחם מדעת עצמו עד שנמלך בהקב"ה על כל אחד ואחד.. ואמר לו הקב"ה ראויין הם.. ואח"כ לסוף מ' יום נהפכו ועשו כל אותה צרה' (ילקוט שמעוני' במדבר פרק יג רמז תשמב). כי יכול האדם לגדול ולהתעלות ואף להיות צדיק ועדיין לא נעקר ממנו לב רע שבו. הנקודה הפנימית הלזו נשאה בקרבנו, אלא שכל זמן שאוחז בטוב ועסוק בו, אין הרע שבקרב לבו משפיע עליו, כמ"ש:**

"רָאָה נִתְּתִי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַמֶּתְנָת וְאֶת הַקָּרַע" (דברים' ל) **"וּבְחַרְתָּ בְּחַיִּים" (דברים' ל)**, והרע ניתנו לפני האדם, מה יעשה וימלט מדרך הרע? **"וּבְחַרְתָּ בְּחַיִּים!"** יעסוק בחיים ובטוב וימלט מדרך הרע. אולם בסכנה גדולה נמצא האדם כל זמן שלא תיקן הרע, כי אם לרגע יעזוב הטוב, עלול להתעורר בקרבנו כל הרע ואז אף אם זכה להיות גדול וצדיק, אם הנקודה הפנימית שבעמקי הלב נשאה **"רע מנערו"**, אם יתעורר יצרו הרע תהפך הקערה על פיה. אמנם אם לא היו באים לידי נסיון זה גדולים וצדיקים, אולם משבאו לידי נסיון נהפכו לגמרי, **"פי יצר לב האדם רע מנערו"** **"נכל יצר מקשבת לבו רק רע פל היום"**. ועל זה הזהיר הכתוב: **"הַשְׁמְרוּ לְכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְנִסְתָּם וְעִבְדְתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים" (דברים' יא)**. אין האזהרה דוקא מפיתוי ע"ז, אלא כל פיתוי הלב סכנה הוא, כי אם ימשך האדם בזה עלול להתעורר הרע שבו ויבוא לידי **"נְעִבְדְתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים"**.

אין לו לאדם אלא להכיר עצמו וכחותיו. ולהכיר הרע שרע הוא. ולא לסמוך על עצמו. ולחשוש תמיד מהרע שבקרבנו. ולהחזיק תמיד במחשבות האמת. ולכוין חייו על פיהם. ואם יעזוב האדם עצמו למהלך טבעו, אף אם יעלה ויתעלה, הרי הרע שבקרבנו נשאר רע וכל הטוב שבו יהיה טוב רק מפני שטבע האדם לראות הרע כאילו הוא טוב ממש. ובמצב כזה יעבור כל ימי חייו. ודבר זה מלמד מוסר לאדם לדעת להכיר הרע ולדעת שהרע הוא ולהמלט ממנו ולזכות שהטוב יהיה טוב אמיתי. (קובץ ענינים).

"שִׁלַּח לְךָ אַנְשִׁים וְיִתְרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל"

'למה נסמכה פרשת המרגלים לפרשת מרים לפי שלקתה על עסקי דיבה שדיברה באחיה ורשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר' (רש"י). לכאורה קשה; איך אפשר להתעכב על מה שלא לקחו המרגלים מוסר ממעשה מרים? הרי חטאתם היתה הרבה יותר גרועה משל מרים! שהרי הגיעו לידי כפירה באומרם: 'אפילו בעל הבית אינו יכול להוציא כליו משם' וגרמו גלות לדור ההוא ובכיה לדורות. כדאיתא בגמרא (סוטה' לה). מצאנו בגמרא ש'רבי שמעון בן חלפתא, עסקן בדברים היה'.. שבא לבדוק את מה שכתב שלמה שאין לנמלים מלך, אם באמת זה ככה, שאין מושל לנמלים! (חולין' נו): והקשו ב'תוספות'; 'למה

אין נחשב זה מלגלג על דברי חכמים? ותירץ המהרש"א; 'שאע"פ שבודאי הבין שלמה ידע ע"פ רוח הקודש, בכל זאת רצה לאמת את הדברים מצד השכל ואין זה מלגלג על דברי חכמים'. שהרי כתב ה'חובות הלבבות' שיש לחקור מצד המופת את הדברים שיודעים מצד הקבלה והאמונה.

משה רבנו שלח את המרגלים, לא בתור מצביאים שיעריכו את הסיכויים לכבוש את הארץ, שהרי בטוחים היו בהקב"ה שיפיל לפנייהם את יושבי הארץ. כל שליחותם לא היתה אלא, לתור את הארץ ולראות **"הטובה הוא"** (במדבר' יג) ולהודיע להם על פירותיה ויושביה ולהביא מפרי הארץ. וכי משה שם אותם לשר ושופט שיחליטו אם יוכלו לכבוש את הארץ, אם לאו? ובאמת בהתחלת דבריהם השיבו כהוגן; שהארץ היא **"נַבְתְּ הַלֵּב וְדַבַּשׁ"** (במדבר' יג) **אבל ברגע שהוסיפו; "אָפְסָ פִי עַז הָעַם הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ"** (במדבר' יג). **בזה יצאו מגדרם בבחינת; 'כל המוסיף גורע'** ונשתרבו מזה בכיה לדורות. נמצא שחטאם נבע ממה שפרשו כחוט השערה מדרך התמימות ובמקום לעשות שליחותם, ללא תוספת וללא מגרעת, העיזו. לנסיון זה כבר לא עמדו בו ויצאה תקלה מתחת ידם.

זאת הסמיכות לפרשת מרים; כמו שאצל מרים החטא נבע מהנחה מוטעית, שחשבה מרים שמצד נבואתה יכולה לחוות דעתה במה שנוגע למדרגת משה ולא הלכה בתמימות לומר: **"מי אנכי שאתערב בדברים למעלה מהשגתי"**, כמו כן בחטא המרגלים; אילו עשו המרגלים כרבי שמעון בן חלפתא לחזק את האמונה מן המציאות, להודיע לשולחיהם שאחרי שתרו אותה ראו שאמנם טובה היא, כמו שהבטיחם הקב"ה, בזה היו מקרבים את האמונה לשכל ומחזקים את רוח העם, אולם במה שקיבלו על עצמם להביע דעתם, על ידי סטיה זו, באו לידי טעות והוציאו תקלה מתחת ידם.

הסבא זצ"ל היה מפרש הגמרא; 'שיציה"ר נראה לצדיקים כהר גדול ולרשעים כחוט השערה' (סוכה' נב) שהכונה היא; שגם לצדיקים נראה כחוט השערה בהתחלה, אבל הצדיקים רואים את הנולד ומבינים שאם יותרו על חוט השערה, עלול לצאת מזה הר גדול. וזהו מה שאמרו חז"ל: 'תורה מביאה לידי זהירות' (ע"ז כ:): מטעם שהעמל בתורה מתרגל שלא לבנות על מושכל ראשון ויודע שתמיד צריכים לבדוק את ההנחות, אם אכן כנים הם, שלא יהיה בהם טעות קל, אפילו כחוט השערה. (המוסר והדעת). ■

אמונה

"שֶׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים וַיִּתְרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן"

הזקנים וזקנים דוחפין את הראשים (רש"י 'דברים' א כב). הבהילות והחפזון, נחשבים למעשה קט נוסף, שמכחו ונעשו כל ישראל. גם כל הגלות והחרבון, הינם תוצאה של אותו חטא. שכן, הבכיה לדורות נקבעה בלילה שבו בכו ישראל בשוב המרגלים מתור את הארץ. גם המרגלים עצמם, שהיו ראויים וכשרים, כמפורש בפרשה שראויין היו לפני ה' ולפני משה, נהפך לבם ונעשו רשעים. מאותה טעות שהיתה בהתחלה, אבדו את הסיעתא דשמיא, עד שמתו במגפה. ונורא הדבר לראות כמה עלינו להזהר אף ממעשה אחד של כשלון, שהרי את תוצאותיו אין לשער. ■

בגלל ענין כזה לא נותר איש מכל יוצאי מצרים, כולם מתו במדבר. תחילת חטא המרגלים היא באמרם; **"נִשְׁלַחְהָ אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ"**. אע"פ שלכאורה אין זה חטא כלל, ראה הקב"ה בזה חסרון אמונה. בפרשת 'דברים' מוצאים אנו ברש"י נקודה דקה נוספת שטמונה היתה ביסוד חטאם: **"נִתְקַרְבוּן אֵלַי פְּלָקָם"** ('דברים' א) **בערבוביא. ולהלן הוא אומר: "נִתְקַרְבוּן אֵלַי כָּל רְאֵשֵׁי שְׁבֵטֵיכֶם וְזָקְנֵיכֶם"** ('דברים' ה) **אותה קריבה היתה הוגנת; ילדים מכבדים את הזקנים ושלחום לפנייהם. וזקנים מכבדים את הראשים ללכת לפנייהם. אבל כאן: "נִתְקַרְבוּן אֵלַי פְּלָקָם" בערבוביא; ילדים דוחפין את**

'אני איני מצוה לך. לפי שבאו ישראל ואמרו: "נִשְׁלַחְהָ אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ" אמר הקב"ה: "אני אמרתי להם שהיא טובה, שנאמר: "אֵל אֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲקָה" ('שמות' ג). היתה, שאני נותן להם מקום לטעות' (רש"י).

אף היראים והשלמים, הדואגים לטובת נפשם, אומר הגר"י לוינשטיין זצ"ל בספרו 'אור יחזקאל- מידות' (עמ' רע"א) אינם יראים אלא מחטאים ועבירות גלויים. ישנם ענינים שאינם נראים כחטאים אע"פ שהם כאלה ובהם טמון אבדן הנפש. העונש על עבירות אלו, הוא גדול ביותר וכפי שיבוא להלן,

בגדים

"וַיְהוֹשֶׁעַ בֶּן נוּן וְכָלֹב בֶּן יִפְנֶה מִן הַתְּרִים... קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם"

כדי להפגין קבל עם ועדה, שאינם עוד מנהיגים ומדריכים, המורים לעם את הדרך שראוי לילך בה. לדברי הרבי מקוצק, יש לקבוע סימן הפסק באמצע הפסוק ולקראו בדרך הבאה: **"וַיְהוֹשֶׁעַ בֶּן נוּן וְכָלֹב בֶּן יִפְנֶה מִן הַתְּרִים אֶת הָאָרֶץ"** (מעשרת המרגלים) **קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם"**. ■

לבגדי המרגלים הבוגדנים. כידוע, היו המרגלים ששלח משה לתור את הארץ מנכבדי העם ובודאי היו לבושים בגדים מיוחדים, כראוי ל"רְאֵשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל". וכשהגיעו לשפל המדרגה, בהוצאת דיבה על הארץ המובטחת, מיהרו יהושע וכלב לקרוע מעליהם את בגדי השרד המיוחדים,

בשאלת השאלה: מה ראו יהושע וכלב לקרוע בגדיהם, מעשה המסמל תחושת יאוש ואבדן דרך. ולא עמידה איתנה ואמיצה מול ההמון הזועם? מיישב זאת הצדיק ר' מנחם מנדל מקוצק בפירושו מבריק לדברי הכתוב שלפנינו. לדבריו, מתכונת התורה במילים: "קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם",

חטא אבות

"פִּקְדַת עוֹן אָבוֹת עַל בְּנֵיהֶם"

בקול מר: "היתכן? העלי לסבול בגלל חטאו של אבי?" השיב לו השועל בבת צחוק ערמומית: "זה אך עתה, נכון היית לטרוף אדם, אף כי ידעת שבניך עתידים לסבול בגלל זה. על כן מוכרח אתה לסבול כעת בגלל חטאי אביך". מעתה מובן היטב, מה שהבנים נענשים בגלל חטאי האבות, שכן אם גם הם חוטאים, על אף ידיעתם כי יגרמו בזה סבל לבניהם אחריהם. הרי ראויים הם לסבול בגלל חטאי אבותיהם, מידה כנגד מידה. **אם 'אוהזין מעשי אבותיהם בידיהם' הריהם ראויים לכך שיהיה; "פִּקְדַת עוֹן אָבוֹת עַל בְּנֵיהֶם"**. ('פרדס יוסף') ■

להענש על כך?" **אמר השועל: "אל לך לחשוש מזה, כי העונש לא יבוא עליך אלא על בניך, שכן; "אָבוֹת יֹאכְלוּ בֶּסֶר וְשֵׁנֵי הַבָּנִים תִּקְהִינָה" ("יחזקאל' יח).** נתפתה הזאב לדברי השועל ופנה והלך אל האדם. תוך כדי הליכה, נתקל הזאב ברשת פרושה ונפל לתוך בור עמוק. לקול זעקותיו של הזאב, מיהר השועל אל הבור. **צעק עליו הזאב: "שקרן שכמותך! הן אמרת כי בני יענשו על חטאי!" נענה השועל והשיב לו: "שוטה שכמותך! עונש זה שבא עליך, אינו בגלל חטאיך אתה, אלא בגלל חטאי של אביך, אשר טרף אדם בשעתו". נצטעק הזאב**

לכאורה קשה: מדוע בעצם אשמים הבנים בחטאיהם של האבות. ולמה עליהם לסבול מכך? ואפילו אם הבנים חוטאים גם הם 'כשאוהזין מעשה אבותיהם בידיהם', אין להם לשאת אלא את עונם הם ולא את עון אבותיהם? ברם, אפשר לתרץ זאת ע"פ משל המובא בספר 'משלי שועלים'; פעם היה הזאב רעב עד מאד וביקש לטרוף את השועל. **אמר לו השועל: "מה יתן לך ומה יוסיף לך בשרי הכחוש? הנה, שם עומד אדם גדל גוף ושמן, מוטב כי תאכל אותו ותהנה יותר". השיב הזאב: "הלא אסור עלינו לאכול בשר אדם וסופי**

"וַיָּמָה הָאָרֶץ הַשְּׂמֹנָה הוּא אִם רָזָה הִישׁ פֶּה עַץ אִם אֵין"

היכן מצויה השפעת האדם הכשר?

משליחותם ופרצה מחלוקת בינם לבין יהושע וכלב, בקשו המוני העם לרגום באבנים שני אנשים ישרים אלה (יד י). כאן יש לתמוה על משה, שבשעה חמורה זו לחיי יהושע תלמידו, אינו עושה דבר למענו, כפי שהזדרז לעשות קודם הליכתו לארץ כנען עם שאר המרגלים, מכאן נמצאנו למדים, סיים ר' יהונתן בחיוך, שמהבל פיהם של ישראל, יש לחשוש יותר ממה שאנו חוששים מנפופי מקלות ואבנים, המצוים בידיהם של יושבי קרנות.

"וַיִּלְכּוּ וַיָּבִיאוּ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן"
(יג כו)

'להקיש הליכתו לביאתו, מה ביאתו בעצה רעה, אף הליכתו בעצה רעה'
(רש"י)

א"כ קשה. והלא לעיל (פס' ג) אמר רש"י: **'ואותה שעה כשרים היו'**? ברם, אמרו חכמינו: **'מחשבה טובה, הקב"ה מצרפה למעשה. מחשבה רעה, אין הקב"ה מצרפה למעשה. ואלא, מה אני מקיים: "הִנֵּה אֲנֹכִי מְבִיא רָעָה אֶל הָעָם הַזֶּה פְּרִי מִחֻשְׁבוֹתָם"** (ירמיה' ו) **מחשבה שעושה פרי, הקב"ה מצרפה למעשה'** (קידושין' מ). לפי זה יוצא, שבשעה ששלח משה רבנו את המרגלים, אף כי הליכתם היתה מלכתחילה בעצה רעה, הרי עדין לא צורפה המחשבה הרעה אל המעשה. וע"כ **'ואותה שעה כשרים היו'**. אבל עכשו, לאחר שכבר הוציאו לפועל את מחשבתם הרעה, היינו: מחשבה שעשתה פרי, הרי כבר צורפה המחשבה אל המעשה; **'להקיש הליכתו לביאתו'**. (בשם אדמו"ר רא"מ מגור זצ"ל)

"וַיִּהְיֶה פֶלֶב... עֵלָה נִעְלָה וַיִּרְשְׁנוּ אֹתָהּ פִּי כָּכֹל נֹכַח לָהּ"
(יג ל)

'עלה נעלה, אפילו בשמים והוא אומר; עשו סולמות ועלו שם, נצליח בכל דבריו' (רש"י).

דוקא בחוצות הערים ובמקומות העבודה השונים. (פרפראות לתורה)

"וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן וַיהוֹשֻׁעַ"
(יג טז)

'התפלל עליו; י-ה יושיעך מעצת מרגלים' (רש"י) טבעו של עניו הוא, שלא להיות תקיף בדעתו. ותמיד מבטל הוא את דעתו מפני דעת הזולת. המרגלים הרי היו נשיאים של שבטים ואנשי שם. היה משה חושש אפוא, שמא יבטל יהושע דעתו מפני דעתם מחמת עניויותו, על כן התפלל עליו: **'י-ה יושיעך מעצת מרגלים'**. בנוגע ליהדות, אי אפשר לנהוג תמיד בעניויות, שכן, פעמים יש לנהוג דוקא בדעה תקיפה. וכדי לדעת אימתי, לשם זה אכן זקוק האדם לסייעתא דשמיא. (אדמו"ר רא"מ מגור זצ"ל)

לדברי חז"ל בתלמוד הירושלמי ('סנהדרין' קז), נטלה האות י' משמה של שרה אמנו וניתנה ליהושע. נשאלת השאלה: הרי בשם **'יהושע'** מצויות שתי נקודות של השוא תחת הו"ד, שלא היו בשם **'שְׂרִי'**? **משיב ע"כ הצדיק ר' אברהם יהושע השל מאפטא:** צא וראה, שבכל המקרא כולו מנוקדת המילה **'פֶּן'** בשם **'יהושע בן נון'** בחיריק ולא בסגול. מסתבר אפוא לומר, ששתי הנקודות שנתנו לאות י' בשם **'יהושע'**, ניטלו מן הסגול במילה **'פֶּן'**. ולכן מנוקד תמיד **'פֶּן נון'**, בחיריק.

הגאון ר' יהונתן אייבשיץ מפראג, סבל קשות ממחלוקת ממושכת, שנטשה בקהילות רבות באירופה, כתוצאה מעלילות שוא שהעלילו עליו מחרחרי ריב ומדנים, כאילו נוטה חלילה אחרי כת השבתאים. יום אחד, גילו מקורבי ר' יהונתן את אזנו, שיריבו מתכונים להתנפל עליו באותו לילה במקלות ובאבנים. ביטל ר' יהונתן את דבריהם ואמר: "דוקא מכך איני חושש כלל והנני למד זאת מפרשת המרגלים. כשעמד יהושע לצאת לארץ כנען עם שאר המרגלים, התפלל עליו משה: **'י-ה יושיעך מעצת מרגלים' (רש"י יג טז). וכששבו המרגלים**

"שִׁלַּח לָהּ אֲנָשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן"
(יג ב)

כותב בענין זה ר' יעקב צבי מקלנבורג, בעל **'הכתב והקבלה'**: בלשון הקדש מבחינים בין תיור לריגול. המבקש לתור את הארץ מתכוון לראות את הטוב המצוי בה, **ככתוב: "לתור לקם מנוחה"** (י לג). ומי שבא לראות את הרע של הארץ נקרא מרגל, **ככתוב: "מְרַגְלִים אַתֶּם לְרֵאוֹת אֶת עֲקֻנַת הָאָרֶץ בְּאַתְּמֶם"** (בראשית' מב ט). לכן **אומר כאן ה' למשה: "שִׁלַּח לָהּ אֲנָשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן"**. שלח אנשים שיראו את טוב הארץ היעודה לישראל. ויספרו על כך להמוני העם, כדי לעודדם לעלות ולכבוש אותה מידי עמי הנכר המחזיקים בה. אולם המרגלים מעלו בשליחות שהוטלה עליהם ובאו לראות את החסרונות והפגמים בארץ היעודה, **ככתוב: "וַיָּבִיאוּ עַד נַחַל אֲשַׁכּוֹל וַיִּרְגְּלוּ אֹתָהּ"** (דברים' א כד). כתוצאה מכך, המיטו אסון כבד על עצמם ועל שולחיהם ומנעו כניסת בני ישראל לארץ בארבעים שנה בקירוב.

"וַיָּמָה הָאָרֶץ הַשְּׂמֹנָה הוּא אִם רָזָה הִישׁ פֶּה עַץ אִם אֵין"
(יג כ)

שאלתו של משה למרגלים: "הִישׁ פֶּה עַץ אִם אֵין"? מפרש רש"י בדרך הדרש: 'אם יש בה אדם כשר, שיגן עליהם בזכותו'. על פירוש זה של רש"י יש מקום לשאול: אם משה מציע למרגלים לחפש בארץ כנען איש צדיק וישר, מדוע הוא שולח אותם לרחובות הערים, לגנים ולפרדסים, הרי מן הראוי לשלוח את שנים עשר המרגלים, לבתי כנסיות ולבתי מדרשות, שמצוים בהם חסידים וישרים? אלא, **אומרים חכמי ישראל; ענין זה בא ללמדנו מוסר השכל, שכחו יפה לכל מקום ולכל זמן. אם מצוי בתוכנו **'אדם כשר'**, צריכה השפעתו להיות דוקא ברחובות הערים, בגנים ובפרדסים ובכל מקום שמצוים בני אדם עמלים. משום כך הורה כאן משה למרגלים, שיחפשו איש כשר**

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

עליכם לקדש את חייכם ולהרימם אל דרכי הבורא. (עבודת ישראל)

הצדיק ר' שניאור זלמן מלאדי, גילה כבר בשנות ילדותו, בקיאות וחריונות בפרשיות התורה. והפליא את למדני עירו בתשובותיו השונות לכל שאלה שהוצגה לו על ידם. פעם נשאל שניאור זלמן הקטן: "היכן אתה מוצא בתורה פסוק, המתחיל ומסיים באותן המילים?" קימט הילד את מצחו הקטן ומיד השיב לשואל: "תמצא פסוק המתחיל ומסתיים באותן המילים, במקום שמשה רבנו לא אמר אמת". לשמע תשובתו של שניאור זלמן, קם רעש בבית המדרש, כיון שאיש מהנוכחים לא הבין את משמעות הדברים. נתחייך כנגדם שניאור זלמן ואמר: בדברים שאמרתי זה עתה, נתכונתי לפסוק שבסוף פרשת 'ציצית', המתחיל ומסתיים במילים; 'אני ה' אלהיכם' (טו מא) כשאנו קוראים פרשת 'ציצית' בקריאת שמע, בשחרית וערבית, הננו מסיימים במילה אמת. אולם משה רבנו, שהורה פרשה זו לאבותינו במדבר, לא הוסיף בסיום פרשת 'ציצית' את המילה אמת. הוא שאמרתי לכם קודם: תמצאו את הפסוק המבוקש במקום שמשה רבנו לא אמר אמת". ■

לתת בחירה לאדם, שיהא לו מה להלחם בו ולהתירא מפניו. ברם, משמתגבר האדם על הרע וכובשו, הריהו נוכח לראות שאיננו ולא כלום, בדומה לאדם המהלך יחידי בלילה ונדמה לו שהוא רואה מרחוק דמויות אימים, המטילות עליו פחד וזועה. וכשהוא מתחזק ומתאזר עוז להתקרב לשם, הריהו נוכח לראות, כי אין אלה אלא צללים שאין בהם ממש ואין בכחם לעשות מאומה. יהושע וכלב גם הם אמרו כך: רק דמה נדמה לכם כי ראיתם שם ענקים וערים בצורות בשמים, כי כאשר תאזרוו בבטחון ובעוז להתקרב אליהם, או אז תיכחו לראות, שאין זה אלא צל בלבד, אשר יגזו ויסור עם המגע הראשון; 'סר צלם מעליהם' אם 'נה' אָתְנוּ אֶל תִּיקָאֵם'. (שפת אמת)

"רְאִישֵׁי עֲרֶסְתְּכֶם חֵלָה תְּרִימוּ תְּרִימוּ" (טו כ)

לבל יאמר אדם: בימי נעורי אראה קצת חיים; 'שִׁמְחָה בְּחֹרֶן בְּנִלְדוּתְךָ' ולעת זקנתי אהפוך לירא שמים. **אמרה תורה:** "רְאִישֵׁי עֲרֶסְתְּכֶם חֵלָה תְּרִימוּ תְּרִימוּ". עוד בראשית חייכם, בימי נעוריכם, חובה

כאשר אדם רוצה להתגדל, עליו לעשות כל מה שביכולתו, כדי שיהא ניכר שרצונו אמיתי וכן. ואז, אם ראוי הוא לסיעתא דשמיא, יעזרהו ה' ויצליח דרכו. ואם בדבר מצוה מדובר, בודאי יעזרהו ה'. לעומת זאת, לא יתכן שאדם יבקש שה' יתברך יגדלהו וינשאהו בלא שום עמל והשתדלות מצידו. לפיכך, הרוצה לדעת את כל התורה, אף שלדעתו זה דבר בלתי אפשרי, אל יתיאש, שכן מתוך יאוש יגרום לכך שלא ילמד כלל. אלא, עליו ללמוד כפי כחו ושכלו ואז יקוה לה' יתברך, שיצליח את דרכו. יסוד זה למד הגר"מ פיינשטיין זצ"ל בספרו 'דרש משה' מן ההוספה של רש"י על דברי כלב שבפסוק 'אפילו בשמים והוא אומר עשו סולמות'. בכך הביע כלב את עוז רצונו לעשות את דבר ה', גם אם הדבר נראה בלתי אפשרי. ובדבריו אלה סלל דרך לכל בני עליה המבקשים לעלות ולהתעלות במסילה העולה בית א-ל.

"סֵר צֶלְמְ מַעְלֵיהֶם" (יד ט)

הרע המצוי בעולם, אין לו באמת שום זכות קיום לכשעצמו. ולא נברא אלא,

תשובה

(מ). יוצאי מצרים, אינם מכירים אפוא בלא סיג בחטאם הכבד, אלא מציינים שה' אמר אליהם שנכשלו בחטא. משום כך, אין כאן תשובה אמיתית, המתקבלת בשמים בכל עת. ולכן קורא אליהם **משה בשם ה': 'אל תצלו פי אין ה' בקרבכם'** (יד מב). האדמו"ר מגור התפעל מאד מתשובת הרב ונפרד ממנו בלבביות. ובעמדו על פתח הבית, העיר לחבורת החסידים ששהו עמו: "זה עתה למדנו מפי גדול בישראל, איך צריכים לקרוא פסוק בחומש". ■

המקום אשר אמר ה' פי חטאנו? (יד מ). **השיב ר' דוד לארחו:** "תשובה אמיתית אינה חוזרת ריקם, כי שערי תשובה לא ננעלו לפני כל מי שנכשל בחטא. אך התנאי לכך הוא, שהחוטא מכיר בחטאו ומתחרט על כך בלב שלם. אולם יוצאי מצרים, שנגזר עליהם למות במדבר ולא להכנס אל הארץ היעודה לישראל, לא הגיעו אותה שעה לתשובה אמיתית. **שכן לא אמרו:** 'הננו ועלינו אל המקום, כי חטאנו לה'; **אלא אמרו:** 'הִנְנּוּ וְעַלְיֵנוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר ה' פִּי חֲטָאנוּ' (יד

הצדיק ר' אברהם מרדכי מגור נסע פעם לעיר קליץ (בדרום מרכז פולין), בשבוע שקראו בו פרשת 'שלח'. וכדרכו בקדש, ערך ביקור נימוסין אצל רב המקום, רבי דוד גולדמן, שהיה מזקני הרבנים בפולין, אחרי מלחמת העולם הראשונה. תוך כדי שיחה שאל האדמו"ר מגור את מארחו: "חכמינו ז"ל אמרו: 'שערי תשובה לעולם פתוחין' (איכה רבה ג', לה). מדוע אפוא לא נתקבלה תשובתם של יוצאי מצרים, שהתחרטו על שנהו אחרי המרגלים וקראו: 'הִנְנּוּ וְעַלְיֵנוּ אֶל

שנאה

ומסיתים ומדיחין .. וכן אמר דוד: 'הֲלוֹא מְשַׁנְּאֵיךָ ה' אֲשַׁנְּאָא' (באר מים חיים). ואפיקורס נקרא; הכופר בתורה ובנבואה מישראל, בין בתורה שבכתב ובין בתורה שבעל פה. ואפילו הוא אומר; כל התורה מן השמים, חוץ מפסוק אחד, או קל וחומר אחד, או גזרה שוה אחת, או דקדוק אחד, גם הוא בכלל הזה". עכ"ל. ('חפץ חיים' הלכות 'לשון הרע' כלל ח' סעיף ה') ■

מים חיים) דכתיב; 'וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת עַמִּיתוֹ' ('ויקרא' כה יז) ו"לא תלך כחיל בעמיה" ('ויקרא' יט טז) והם אינם בכלל זה; שאינם עושים מעשה עמך. ונאמר (תהלים' קל"ט כ"א): 'הֲלוֹא מְשַׁנְּאֵיךָ ה' אֲשַׁנְּאָא וּבְתַקוּמְיָךָ אֶתְקַוְּטָא'. (וז"ל אדר"נ פרק ט"ז; ושנאת הבריות כיצד? מלמד שלא יכוין אדם לומר: אהוב את החכמים.. ושנא את עמי הארץ. אלא, אהוב את כולם ושנא את האפיקורסין

"פי דבר ה' בנה" (טו לא) **"זה אפיקורוס"** (סנהדרין' צ"ט) וכל זה האיסור של לשון הרע הוא דוקא על איש, שעל פי דין תורה הוא עדין בכלל "עמיתך" דהיינו; 'עם שאתך בתורה ובמצוות'. אבל אותן האנשים, שמכירים שיש בהם אפיקורסות; מצוה לגנותם ולבזותם, בין בפניהם ובין שלא בפניהם, בכל מה שהוא רואה עליהם, או ששומע עליהם (דאין עליהם איסור לשה"ר - 'באר

שמירת הזמן מדברים בטלים

חשיבות למוד המוסר בכל יום

קריאה לראשי הישיבות שיחזקו מאוד למוד המוסר בישיבות, איתא בחז"ל ('שבת' לא.): **'כל מי שיש בו תורה ואין בו יראת שמים; דומה לגזבר, שמסרו לו מפתחות הפנימיות ולא מסרו לו מפתחות החיצוניות. בהיי עייל?'** וכוונתם: כי האדם אם אין בו יראת שמים, אפילו אם יש לו תורה, **'אין תורתו מתקיימת בידו'**. וכן הפליגו הספרים הקדושים בשם האריז"ל. וכן ב'משל' של הגר"א ז"ל בכמה מקומות, בחיוב למוד ספרי מוסר בכל יום ובפרט בזמננו, בעוונותינו הרבים, שנתרבו מאוד מפרי הדת ומפיצי דעות כוזבות בתוך העם, מאד צריכים להתחזק בלמוד המוסר, כי רק על ידי לימוד זה, יכול כל אדם להחזיק מעמד שלא יתמוטט. **ומשל למה הדבר דומה?** למי שמהלך בדרך ונעשה רוח סערה גדולה, אם לא יתחזק להתעטף היטב בבגדיו, אזי עלולה הסערה לפשוט ממנו את כל בגדיו עד שישאר ערום. כן הדבר בעינינו. כעת ששורר רוח סערה של כפירה ומינות בעולם, אם לא יחזק האדם בלמוד המוסר שהוא הלבוש המגן על תורתו. אזי עלול הוא להיות נרדף אחרי הרוח. ועל כן, ראוי ונחוץ לקבוע בכל הישיבות עת קבוע ללמוד המוסר. ובלא למוד המוסר, אין אנו בטוחים שתקיים תורת ה' ויראתו בידנו. והן בני הישיבות והן סתם בעלי בתים בני תורה, צריכים לקבוע איזה זמן בכל יום ללמוד ספרי יראה, כמו ספר 'שערי תשובה' וכדומה. **(בית ישראל מאמר לראשי הישיבות. הובא ב'לקוטי חפץ חיים' קונטרס 'תלמוד תורה')** ■

אכן להיפך, מי שנדבה רוחו לשמור כח הדבור שלו ואיש כזה בודאי לא ילך לשום חבורת אנשים, כי שם אי אפשר שלא ישל בדבורים אסורים שידבר בעצמו, או על כל פנים, בשמיעת לשון הרע ורכילות וליצנות ושאר דברים האסורים [כמו שבארתי בחלק הראשון], או כשמזדמן עם אדם אחד, שלא לדבר על אודות שום אדם, איש כזה בודאי יתוספו לו כמה עשרות שעות בשבוע, שיהיו פנויות לו ללמוד התורה ולקיום המצוות?

זהו שאמר הכתוב ('קהלת' ט ט); **"רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבְּלָה... כִּי הוּא תִלְקַח בְּחַיִּים"** ו"אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ" הוא רמז על התורה. **(ומה שאמר: "אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ" שאין אדם לומד תורה, אלא במקום שלבו חפץ)** והזהיר לנו הכתוב, שלא יחסר יום אחד מן התורה, כי הוא חלקו בחיים. **ואמר "הַבְּלָה", לרמוז; מי מתבונן בעצמו, לשמור כל הימים שהוא חי על פני האדמה, שלא ילך ממנו יום אחד לריק – מי שמבין בדעתו ושכלו, שהעולם הוא עולם של הבל. ולא נשלח לפה רק לעשות שליחותא דמרא עלמא, להשיג חלקו בתורה וקיום המצוות, כדי לאור באור החיים לעתיד לבוא, על זה האיש נוכל לקנות בו שישמור ימיו שלא ילך ממנו יום אחד לאבוד.**

כלל הדברים; כמו עשירים הגדולים, שיש להם השטרות הגדולים על כמה אלפים, שומרים בתכלית השמירה כל שטר ושטר שלא יאבד ממנו, כי כל אחד מהן, הוא החלק מעושרו, כן ממש צריך האיש הנלבב לשמור את ימיו ושעותיו, כי כל יום הוא חלקו בחיים. ('שמירת הלשון' חלק שני פרק ו. הובא בלקוטי חפץ חיים' קונטרס 'תלמוד תורה')

"רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבְּלָה... כִּי הוּא תִלְקַח בְּחַיִּים" ('קהלת' ט ט)

האדם שחשובין אצלו ימי חייו, צריך להזהר שלא לאבדם ברצונו. ובעוונותינו הרבים, אין אנו נזהרים בזה. **ונבאר דברינו; אם היה במציאות, שהיה אדם יכול למסור לחברו ימי חייו ואף על פי כן יודע, ששום אדם לא היה מתרצה בזה, אפילו ליתן לחברו איזה חדש, או שבוע, מימי חייו. ובאמת הדין עמו, כי אין דבר יקר כזמן! כי בזמן הקצוב שנתן הקב"ה לאדם בחסדו, יכול להנחיל לעצמו נצח. ובעינינו אנו רואין, כי מי אינו שומר את כח הדבור שלו, כלה אצלו בכל יום מדעתו ורצונו זמן רב, לפעמים כמה שעות ולכל הפחות שעה אחת ביום הולכת אצלו לטמיון, שדיבר עם אנשים אפילו דברים שאינו נוגע לו לעסקו, רק פטפוטי דברים בעלמא. וידעתי גם ידעתי, שמי שירצה להתעקש יאמר, שלא כן הדבר. אבל כשיתבונן האדם בעצמו לצרף כל הדברים שדבר ביום, שלא היה מוכרח לדבורים האלו, ימצא שכלה על זה; שעה, או שעות מהיום. ובחשבון חדש; הוא שלשים שעות. ובחשבון שנה; אפילו אם לא נחשוב רק שעה אחת ביום, יצטרפו יותר משלש מאות וחמישים שעות שהלכו אצלו לטמיון. ובודאי לא השתכר בזה לא עולם הבא ואף לא עולם הזה. ורק זה הרווח; שיחסר לו על ידי זה חלק גדול בתורה. כי ה' יתברך נתן לו חלק החיים, כפי צרכו לתורתו ועולמו, כמו שכתב ה'חובת הלבבות' והוא הסב את החלק, לדברים בטלים. (לבד מה שמוגבל בהם בודאי; לשון הרע ורכילות ואונאת דברים ושאר דבורים אסורים).**

זכירה

אזי היתה הציצית פועלת עלינו פעולה נמרצת. זוהי כונת הפסוק כאן. **תחילה הובטחנו: "וְהָאֵיתָם אֹתוֹ וְזִכְרָתָם אֵת כָּל מִצְוֹת ה' וְנִעְשִׂיתָם אֹתָם". וממשיך הפסוק ואומר: "וְלֹא תִתְּרוּ אֶחָדֵי לְבַבְכֶם וְאֶחָדֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אִתְּם זֵינִים אֶחָדֵיכֶם" מדוע? **"לְמַעַן תִּזְכְּרוּ". כלומר; אם תחטאו חלילה ותלכו "אֶחָדֵי לְבַבְכֶם וְאֶחָדֵי עֵינֵיכֶם", לא יפעלו עליכם הציציות מאומה, כמבואר. ■****

על פי מה שאמר דוד המלך ע"ה: **"הַשִּׁיגוּנִי עֲוֹנָתִי וְלֹא יְכַלְתִּי לְרְאוֹת" ('תהילים' מ).** **וכן נאמר: "כִּי אִם עֲוֹנֹתֵיכֶם הֵיוּ מְקַדְלִים בִּינְכֶם לְבִין אֲלֹהֵיכֶם" ('ישעיה' נט).** משמעות הפסוקים היא, שהעבירות מטמטמות את הלב. וכתוצאה מכך, אין הקדושה יכולה לפעול באדם. אילו לא היינו חוטאים וכל מעשינו והנהגותינו היו על פי התורה והמצוות בקדושה ובטהרה,

"נִהְיָה לְכֶם לְצִיצִית וְהָאֵיתָם אֹתוֹ וְזִכְרָתָם אֵת כָּל מִצְוֹת ה'.. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְנִעְשִׂיתָם אֵת כָּל מִצְוֹתֵי" (טו לט- מ) **שואל ה'בית יצחק': והרי מעשים בכל יום, שבני אדם רואים את הציצית ואינם חשים שראיה זו פועלת עליהם. היכן היא אפוא הבטחת; "וְזִכְרָתָם אֵת כָּל מִצְוֹת ה'?" ועוד תמה; על הכפילות; "וְזִכְרָתָם", "לְמַעַן תִּזְכְּרוּ". הדברים יובנו**

קייטת נשים חלואות

3 לילות, 4 ימים, פנסיון מלא
באוויר ובאווירה מיוחדת במלון יפה נוף ערד
בין התאריכים: 26/06/11 עד 29/06/11

* נסיעות לים המלח
* הרצאה בנושא שלום בית
* סדנה באומנות

ועוד...

ניתן לקבל פרטים בטלפון

והכל במחיר של 950 ש"ח ב-3 תשלומים
לפרטים והרשמה:
057-3140150 050-4144433 02-5833440

לפרסום

ב'גנזי המלך'

ובאתר 'שופר' החדש

צלצלו 050-6500666

מבצע

3 DVD ב-10 ש"ח בלבד

03-6777779

חדש! שיפור לאברכים

להזמנת כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א לאזור מגורריך
או לכולל אברכים (לכולל בבוקר) 050-6500666 יהונתן

והריה ישיבת אביד יעקב שדרות בן צבי 48 ביום ראשון יז סיון 19/6/11
השערים יפתחו ב-20:00 תחילת התוכנית 20:30
כניסה 10 שקל

והריה בית כנסת אור הצפון דרך השיירה 8 ביום שני יח סיון 20/6/11
השערים יפתחו ב-11:00 בבוקר
כניסה חינם

ההרצאות מאובטחות © כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.NET

במלון נופש אמצע שבוע **יפה נוף ערד**

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

מיום רביעי בצהרים עד יום ששי בצהרים * 2 לילות

יא'י"ג תמוז 13~15/7/11

פנסיון מלא 3 ארוחות

הרצאות, בריכה

ופעילות לילדים

רישום בטלפון **03-6777779**

נותרו חדרים
אחרונים
לדכאי ח"י כפלים
לילה ראשון חנם
לילה שני 500 ש"ח לזוג
אפשרות ללילה אחד

אתר שופר TV החדש www.shofar.tv

בס"ד

חדשות בזמן אמת בכל שעה ללא הפרעה לגולש. ברכות מהרב אמנון יצחק שליט"א בכמה אופנים. שעורי גמרא מרוכזים של רבנים רבים. שעורי 'השאלה השבועית העולמית'. שעורי הלכות. הרצאות חיות. סרטים שונים. ספרים שלמים להורדה. ספורים אישיים. כתבות יהודיות וחשיפות מאחורי הקלעים. ועוד הפתעות רבות. האתר מיועד בעיקרו למנויים קבועים שיוכלו להיחשף לכל תכניו ללא כל הגבלה וינתנו להם פריבלגיות מיוחדות לפי תרומת המנוי, פרטים באתר. בחודש הראשון כולם נחשפים לכלל האפשרויות שבאתר. נשמח לראותכם נהנים מהשקעתנו לתועלתכם.

פרסום בכל דפי האתר בכמה אופנים וגדלים במחירי מבצע למפרסמים הראשונים 050-6500666 אליהו

לאחר 3 שנים של מחשבה והשקעה של מאות אלפי נהם הגענו בס"ד לגרסת הבטה הראשונה של אתר היהדות הגדול בעולם אתר שופר tv בעיצוב מדהים (עם אפשרות לעיצוב אישי) שעלה בשבוע האחרון לאויר ותוך שבוע אחד נצפו כחצי מליון כניסות. מעבר לתצורה המדהימה והידדותית ישנם חידושים יהודיים שלא היו באתר הישן, ביניהם: ניתן לשאול את הרב אמנון יצחק שליט"א תוך כדי ההרצאה באימייל ישיר והרב עונה לשאלות הצופים בשידור חי. יש תמלול לכל הרצאה והרצאה שניתן להוריד. יש מסך סינימה ביתי מיוחד לשידורים ישירים. שידורים חוזרים שמועלים מיידית. פלייליסט אישי לכל משתמש. אפשרות שליחת כל תוכן והורדה ישירה. פריצת